

אָסע יראת ה' וגו' וכשיש לאדם יראת שמים אז הקב"ה נותן לו מדת אהבה נכדנה בדכתיב איהבם נדנה עכ"ד (ועיי' מ"ש צפ" כח) ויל"פ בזה ונש"כ צפ" מקץ זאת עשו וחיו את האלקים חני ירא עפ"ד הגמ' (יומא דף פ"ו) דתשובה מאהבה זדונות נעשו בזכות שנאמר וצדק רשע מרשעו ועשה משפט ולדקה עליהם הוא יחי' ומצאנו מזה דעל עצודת השי"ת מאהבה הוא יחי', וז"ש יוסף זאת עשו וחיו כולל יקבלו שכר שיחיו עי"י שיצאו למדנה אהבה נכדנה ומחנה ואמר את האלקים חני מעלמתי ירא היינו חס יהי להם יראת שמים מעלמם אז הקב"ה נותן מדת האהבה נכדנה וזה ע"י מדת אהבה יחי'.

וזה"ל וישב יעקב ופירש"י זיקש יעקב לישב בשלום היינו לעבוד השי"ת בשלום ר"ל צח"י אהבה דהוא שלום ולכן וישב יעקב בארץ מגורי אביו וכפ"י הזה"ק מגורי אביו דכ"ל יומי הוי צדחילו ועיי' שחי' לו יראת מזה כל צח"י אהבה נכדנה וז"ש קפץ עליו רוגזו של יוסף היינו רוגזו מדת יראת שחי' לו ליוסף כמו שנאמר את האלקים חני ירא האת עשו וחיו ככ"ל וזה למד לעלמו דאם יש לאדם יראת הקב"ה נותן לו אהבה נכדנה.

וזה"ל נער את בני צלה וגו' עיי' רש"י שהוא עושה מעשה נערים ויצא יוסף את דצתם רעה אל אציהם וישראל אהב את יוסף וגו' כי צן זקנים הוא לו וגו' פירש"י שכולל לעת זקנתו.

יתבאר עפ"י"ש צפ"י אפיקי יסודא לפרש מאמר דהמני"ה שמש נפש עצדך וגו' עפ"ד הק' רוח חן שכי שהנביע השי"ת צאדם כח המחלוא שיתאור וישחוק ליוצר ממה שיש לו ולא יסתפק צמה שהשיג למען ע"י כח המחלוא יצקש לעלות צמעלות דדרכי התורה והמלוא ומה שהשיג יחסב למעט מחער ולא יאמר די מה שלמדתי ומה שעשיתי חולם לא כן צעניני עוה"ז גדר גדול גדרו ואמרתי איהו עסיר השמח צחלקו כלומר נוסחפק צמיעוע צמה שלפניו ולא יתאור יוחר וזה מלאכה קשה להשחמם צמני הפכיים לזה צקש דוד המע"ה שמה נפש עצדך אהה ה' שיהם כל מדת השמחה והסתפקות

צמס עצדך צעקקי הגוף ואמר כמחלל למה חני משתדל בזה צעלמי' כי חליך ה' נפשי אשח צכח המחלוא צנשיאת ראש יוחר ויוחר ממה שצדי והם שני הפכיים ע"כ חני מצקש שמש נפש עצדך עכ"ד הנחמדים וז"ש ואצרהם זקן כל צמנים ר"ל כי ח"א ע"ה ה' לו חני' מדרגות צמני הפכיים צחי' זקנה כי נחלש חללו כח הגוף וכזה חש המחלוא צעקקי עוה"ז והי' לו בזה מדת השמחה והסתפקות חלל צעניני הנוגע לעבודת השי"ת הי' רק כמו כל צמנים צחללה שנותיו צהשחוקקת ותאור רצה לעלות צמעלות דדרכי התורה והיראה (ועיי' ציי"ל פ' חיי) וז"ש ציוקף הלדיק חף כי נער עושה מעשה נערו ר"ל שחי' מחלמץ צעבודת הצוצה כלש צחור שחור רב וחזק צהשחוקקת וחשק נמץ ועכ"ז נקרא צן זקנים כזקן שקנה חכמה וכמו חלש ונח מרחימת ליחות הגופניות (ועיי' צקיו"ע שפ"י כן לדרכו) חס שפירש"י וישב יעקב זיקש לישב בשלום ר"ל לעבוד את השי"ת צמדת השמחה והסתפקות והיינו בשלום כלומר ודי בזה חס יקפץ ידו ומחלוא ותענוגי צשרים וחומות חלל לא לחמו צצ' הספכיים שיהי' לו חלוא לעבודת הצוצה כי הוא דצר קשה מאוד להשחמם צהצ' הפכיים וע"כ קפץ עליו רוגזו של יוסף ר"ל כיון שיוסף הי' לו גם שני המדות צחי' נער וצחי' זקן כא' והוא ע"ד שאמר ז"ל הלל מחייב עניים. וז"ש ויצא יוסף את דצתם שאינם עושים מעשי נערו כמורו להשחוק ציחר שאת צמלות הצורא חס הי' רעה אל אציהם כי גם אציהם הי' רולה בזה לישב בשלום ר"ל ללאת י"ח צמה שמשחמם לעלור צרוחו מחענוגי עוה"ז וע"כ הי' רעה צעניני אביו מה שדצר עליהם והצן.

וזה"ל ה' את יוסף ויהי חס מלליה וגו' וירא אדוניו כי ה' אהו וגו' פירש"י שם שמים שגור צפ"ו.

יתבאר עפ"י"ש חרמ"א חר"ה סי' ט' שותי ה' לנדי חמיד הוא כלל גדול צחורם וצמעלות חלדיקים כי חן דומה ישיבת האדם וחננויותיו ולא דיצוריו והרצת פיו כרלכו והוא עם חנשי ציתו וקרוביו וכו' כ"ש כשישים חל לצו שחמלך מה"מ עומד עליו ורואה צמעסיו מיד גיע חליו